

སིམ་བླེག་མི་རེ།

Simbegwire

 Rukia Nantale

 Benjamin Mitchley

 འདབ་བྱུག Dabtruk, སྤུར་རིག་ཁྲོད། Patrick Dowd, རྒྱ་ཚང་བསོད་ནམས་རིན་ཆེན། Chusang Sonam Rinchen

 5

 བོད་སྐད bo / English en

སིམ་རྟེག་མི་རེ་གྱི་ཨ་མ་གྲོངས་དུས་མོ་རང་སེམས་པ་ཉ་ཅང་སྐྱུག་པ་རེད། ཡིན་ནའང་།
 སིམ་རྟེག་མི་རེ་གྱི་ཨ་པས་མོ་ལ་གང་ཐུབ་ཐུབ་གྱི་གཅེས་སྦྱོང་ཡག་པོ་བྱས་ཤིང་། སིམ་རྟེག་
 མི་རེ་གྱི་ཨ་མ་མེད་པ་ཡིན་ནའང་། ག་ལེར་ཁོང་གཉིས་ཀྱིས་ག་ལེར་མི་ཚེ་སྦྱིད་པོ་ཞིག་
 སྐར་ཡང་རོལ་མགོ་བརྩུགས་པ་རེད། ཐ་ན་ཞོགས་པ་སྔ་པོའང་ཁོང་གཉིས་མཉམ་དུ་བསྐྱད་
 དེ་ཡོང་བཞིན་པའི་ཉིན་མོ་དེའི་སྐོར་ལ་ཁ་བརྒྱད་བྱེད་པ་དང་། མཚན་མོ་རྟག་པར་ཁོང་གཉིས་
 ཀྱིས་མཉམ་དུ་ཁ་ལག་བཟོ་གི་ཡོད་པ་རེད། ཁོང་གཉིས་ཀྱིས་མཉམ་དུ་སྦྱོང་ཆས་ཚང་མ་
 བཀུས་ཚར་རྗེས། སིམ་རྟེག་མི་རེ་གྱི་ཨ་པས་མོ་ལ་ནང་སྦྱོང་འབྲི་གྲོག་གི་ཐོག་ལ་རོགས་པ་
 བྱེད་གྱི་ཡོད།

...

When Simbegwire’s mother died, she was very sad.
 Simbegwire’s father did his best to take care of his
 daughter. Slowly, they learned to feel happy again, without
 Simbegwire’s mother. Every morning they sat and talked
 about the day ahead. Every evening they made dinner
 together. After they washed the dishes, Simbegwire’s
 father helped her with homework.

ཉིན་གཅིག་ལ། སིམ་སྟེག་མི་རེ་གྱི་ཨ་ཕ་ནམ་རྒྱན་ལས་འཕྲི་ཚམ་བྱས་ནས་ནང་ལ་ལོག་
 ཡོང་བ་རེད། “ངའི་བུ་མོ་གང་ན་ཡོད།” ཨ་ཕས་སྐད་བརྒྱབ་ནས་བོས་ཤིང་། སིམ་སྟེག་མི་རེ་
 ཨ་ཕའི་མདུན་ལ་རྒྱག་ནས་ཕྱིན་པ་རེད། ཡིན་ནའང་། ཨ་ཕའི་ལག་མགོར་བུད་མེད་
 གཞན་ཞིག་གི་ལག་པ་འཇུས་ནས་ཡོང་བ་མཐོང་མ་ཐག་སིམ་སྟེག་མི་རེ་ཉོན་འཕྲོར་ནས་
 ལངས་བསྐྱད་པ་རེད། “ངའི་བུ་མོ། ངས་ཁྱེད་རང་མི་དམིགས་བསལ་བ་ཞིག་ལ་ངོ་སྟོན་བྱེད།
 འདི་ནི་ཨ་ནི་ཏ་རེད།” ཅེས་ཨ་ཕས་མོ་ལ་བཤད་བཞིན་གདོང་ལ་འཇུག་ལངས་པ་རེད།

...

One day, Simbegwire’s father came home later than usual. “Where are you my child?” he called. Simbegwire ran to her father. She stopped still when she saw that he was holding a woman’s hand. “I want you to meet someone special, my child. This is Anita,” he said smiling.

“སིམ་སྒྲེག་མི་རེ། བྱི་མཁའ་མ་ལ་བྱི་མཁའ་མ་ལ་ཕོ་བཤད་བྱུང་།” ཞེས་ཨ་ནི་ཏ་
 ཡིས་བཤད། ཡིན་ནའང་མོ་རང་གད་མོ་བགད་མ་སོང་ལ། སིམ་སྒྲེག་མི་རེ་གྱི་ལག་པ་ནས་
 ཀྱང་མ་འཇུས་པ་རེད། སིམ་སྒྲེག་མི་རེ་གྱི་ཨ་པ་ནི་དགའ་ཞིང་སྐྱིད་སྐྱང་གིས་ཁེངས་ཡོད་
 ཅིང་། ཁོང་གིས་ཁོ་ཚོ་གསུམ་མཉམ་དུ་འདུག་དགོས་པའི་སྐོར་དང་། ཇི་སྲིད་མི་ཚོ་སྐྱིད་
 པོ་ཡོང་བའི་སྐོར་སོགས་བཤད་པ་རེད། ཨ་པས་སིམ་སྒྲེག་མཚུས་ལ། “ངའི་བུ་མོ། བྱི་མཁའ་མ་
 ནི་ཏ་སོ་སོའི་ཨ་མ་རང་ཡིན་པར་ངོས་ལེན་བྱེད་པའི་རེ་བ་ཡོད།” ཅེས་བཤད།

...

“Hello Simbegwire, your father told me a lot about you,”
 said Anita. But she did not smile or take the girl’s hand.
 Simbegwire’s father was happy and excited. He talked
 about the three of them living together, and how good
 their life would be. “My child, I hope you will accept Anita as
 your mother,” he said.

སིམ་སྒྲེག་ཕྱི་རེ་གྱི་མི་ཚེ་ལ་འགྱུར་ལྡོག་བྱུང་བ་རེད། མོ་རང་ཞོགས་པ་སྔ་པོ་ཨ་པ་མཉམ་དུ་
སྡོད་པའི་དུས་ཚོད་ཀྱང་ད་ནི་མེད་ལ། ཨ་ནི་ཏ་ཡིས་མོ་ལ་བྱིམ་ཚང་གི་ལས་ཀ་མང་པོ་སྤྲད་
སྟབས་མོ་རང་ཐང་ཆད་དེ་དགོང་མོ་ནང་སྤྱོད་ཀྱང་སྐྱབ་ཐུབ་ཀྱི་ཡོད་པ་མ་རེད། དགོང་མོ་ཁ་
ལག་ཟེམ་ཚར་པ་དང་མོ་རང་ཐད་ཀར་ཉལ་སའི་ནང་ལ་འགོ་གི་ཡོད་པ་དང་། མོ་རང་སྤྱིད་
པོ་ཡོང་ས་གཅིག་པོ་ནི་མོ་རང་གི་ཨ་མས་སྤྲད་པའི་ཉལ་ཆས་དེ་གཅིག་པོ་ཡིན། སིམ་སྒྲེག་
ཕྱི་རེ་གྱི་ཨ་པས་ཁོ་རང་གི་བུ་མོ་སྤྱིད་པོ་ཡོང་གི་མེད་པའང་ཚར་ཐུབ་ཀྱི་ཡོད་པ་མ་རེད།

...

Simbegwire's life changed. She no longer had time to sit with her father in the mornings. Anita gave her so many household chores that she was too tired to do her school work in the evenings. She went straight to bed after dinner. Her only comfort was the colourful blanket her mother gave her. Simbegwire's father did not seem to notice that his daughter was unhappy.

ཟླ་བ་འགའ་ཤས་ཀྱི་རྗེས་ལ། སིམ་སྟེག་ཕྱི་རེ་གྱི་ཨ་ཕས་ཁོ་རང་སྐབས་ཤིག་རིང་ཕྱི་ལ་འགོ་
དགོས་ཆགས་སོང་ཞེས་བཤད། ལས་ཀའི་ཆེད་དུ་ང་ས་ཆ་ཐག་རིང་ཞིག་ལ་འགོ་དགོས་
བྱུང་ཞེས་དང་། བྱིད་གཉིས་ཀྱིས་ཕན་ཚུན་གཅིག་གིས་གཅིག་ལ་ལྟ་རྟོག་ཡག་པོ་བྱེད་པ་
ངས་ཤེས་ཀྱི་ཡོད་ཅེས་བཤད། སིམ་སྟེག་ཕྱི་རེ་གྱི་ངོ་གདོང་ཤོར་བ་རེད། ཡིན་ནའང་མོ་རང་
གི་ཨ་ཕས་དེ་ཚོར་གྱི་ཡོད་པ་མ་རེད། ཨ་ནི་ཏ་ཡིས་གང་ཡང་བཤད་ཡོད་པ་མ་རེད། ཡིན་
ནའང་། ཨ་ནི་ཏ་མོ་རང་ཡང་སྐྱིད་པོ་མེད་པ་རེད།

...

After a few months, Simbegwire’s father told them that he would be away from home for a while. “I have to travel for my job,” he said. “But I know you will look after each other.” Simbegwire’s face fell, but her father did not notice. Anita did not say anything. She was not happy either.

སིམ་རྟེག་ཕྱི་རེ་གྱི་མི་ཚོ་སྐྱུག་ཏུ་ཕྱིན་པ་རེད། མོས་བྱིམ་ཚང་གི་ལས་ཀ་མ་ཚར་བའམ།
 ཡང་ན། ཕྱིར་བསམ་འཆར་བཤད་པ་ཡིན་ན་ཨ་ནི་ཏ་ཡིས་མོ་ལ་རྩུང་གི་ཡོད་ལ། དགོང་མོ།
 བྱད་མེད་དེས་ཁ་ལག་མང་ཆེ་ཤོས་ཟ་གིན་ཡོད་ཅིང་། སིམ་རྟེག་ཕྱི་རེ་ལ་ཟས་ལྷག་ཅུང་
 ཅམ་རེ་སློད་གྱི་ཡོད་པ་རེད། མཚན་མོ་རྟག་པར་སིམ་རྟེག་ཕྱི་རེ་གཅིག་པོ་དུ་བཞིན་ཡོད་ལ།
 མོ་རང་གི་ཨ་མས་སྤྲད་པའི་ཉལ་ཆས་ལ་འཐམ་ནས་དུ་གིན་ཡོད་པ་རེད།

...

Things got worse for Simbegwire. If she didn't finish her
 chores, or she complained, Anita hit her. And at dinner, the
 woman ate most of the food, leaving Simbegwire with only
 a few scraps. Each night Simbegwire cried herself to sleep,
 hugging her mother's blanket.

ཞོགས་པ་ཞིག་ལ། སིམ་སྟེག་མི་རེ་ཡར་ལངས་པར་འཕྱི་བོ་ཆགས་པ་རེད། “བྱ་མོ་ལེ་ལོ་
ཅན།” ཟེར་ཞོར་ཨ་ནི་ཏ་ཡིས་སྐད་བརྒྱབ་ཅིང་། མོས་སིམ་སྟེག་མི་རེ་ཉལ་སའི་ནང་ནས་
མར་དུད་ནས་ལངས་བརྩུག་པ་དང་། སྐབས་དེར་ཉལ་ཆས་རྩ་ཆེ་ཤོས་དེ་འཛེར་མ་ཞིག་ལ་
འཕྲོག་ནས་གས་མ་གཉིས་སུ་རལ་བ་རེད།

...

One morning, Simbegwire was late getting out of bed. “You lazy girl!” Anita shouted. She pulled Simbegwire out of bed. The precious blanket caught on a nail, and tore in two.

སིམ་སྟེག་མི་རེ་ཁོང་ཁྱོད་ཉ་ཅང་ལངས་པ་དང་། མོ་རང་ནང་ནས་ཐག་རིང་ལ་བློས་འགོ་བར་
ཐག་བཅད་པ་རེད། མོས་ཨ་མའི་ཉལ་ཆས་ཀྱི་དུམ་བུ་གཉིས་ཀ་དང་། ཟ་མ་འགའ་སྐྱ་སྐྱིག་
བྱས་རྗེས་བྱིམ་ནས་ཕྱིར་ཕོན་པ་དང་། མོ་རང་གི་ཨ་པ་ཕྱིན་སའི་ལམ་ཁ་དེ་དེད་ནས་ཕྱིན་པ་
རེད།

...

Simbegwire was very upset. She decided to run away from home. She took the pieces of her mother's blanket, packed some food, and left the house. She followed the road her father had taken.

དགོང་མོ་ས་རུབ་སྐབས། མོ་རང་གཙང་བོའི་འགྲམ་གྱི་ཤིང་སྒོང་རིང་པོ་ཞིག་གི་སྟེང་ལ་
 འཛུགས་ཤིང་། ཤིང་སྒོང་གི་ཡལ་གའི་བར་ནས་མོ་རང་ལ་ཉལ་ས་བཟོས་པ་རེད། མོ་རང་
 གཉིད་ལ་ཡུར་བའི་སྐབས་སུ་གཞས་བཏང་། “ཨ་མ་ལགས། ཨ་མ་ལགས། ཨ་མ་ལགས།
 བྱིས་ང་སྐྱར་བ་རེད། ང་སྐྱར་ནས་ནམ་ཡང་ཕྱིར་མ་ལོག་པ་རེད། ཨ་མས་ང་ལ་སྲུང་
 བཞིན་དགའ་བོ་བྱེད་གྱི་མི་འདུག ཨ་མ་ལགས། བྱིས་ང་ག་དུས་ཕྱིར་ཕེབས་གི་ཡིན། བྱིས་
 གྱིས་ང་སྐྱར་བ་རེད།” མོས་དེ་ལྟར་གཞས་གཏོང་བཞིན་གཉིད་ལ་ཤོར་བ་རེད།

...

When it came to evening, she climbed a tall tree near a stream and made a bed for herself in the branches. As she went to sleep, she sang: “Maama, maama, maama, you left me. You left me and never came back. Father doesn’t love me anymore. Mother, when are you coming back? You left me.”

ཕྱི་ཉིན་ཞོགས་པར་སིམ་རྟེན་གྱི་མི་ལྷན་གྱིས་སྐྱར་ཡང་གཞས་དེ་བཏང་བ་དང་། ས་ཆ་དེའི་བྱང་
 མེད་རྣམས་གཙང་བའི་ཁར་གྱོན་ཆས་བཟུ་བར་ཡོང་སྐབས་ཁོང་ཚོས་སྒྲོང་རྩེ་ནས་གཞས་
 སྒྲོ་བོ་དེ་འདྲ་ཞིག་གྲགས་ཡོང་བ་ཐོས་པ་རེད། ཁོང་ཚོའི་བསམ་པར་གཞས་དེ་ནི་རྒྱུ་བྱ་
 གཡུག་ནས་ཤིང་སྒྲོང་གི་ལོ་མ་སྐྱུལ་བའི་སྒྲུ་རེད་སྟུང་ཏེ་མུ་མཐུད་དུ་སོ་སོའི་ལས་ཀ་ལས་པ་
 རེད། ཡིན་ནའང་། ཁོང་ཚོའི་ནང་གི་བྱང་མེད་གཅིག་གིས་གཞས་དེར་ཡག་པོ་ཉན་པ་རེད།

...

The next morning, Simbegwire sang the song again. When the women came to wash their clothes at the stream, they heard the sad song coming from the tall tree. They thought it was only the wind rustling the leaves, and carried on with their work. But one of the women listened very carefully to the song.

བྱད་མེད་དེས་ཤིང་སྒོང་གི་ཚེ་ལ་ཡར་བལྟས་ཤིང་། སྒོང་ཚེ་ན་སྤུ་མོ་ཚུང་ཚུང་ཞིག་ཉལ་ཆས་
 བྲ་བྲ་ཞིག་མཉམ་དུ་ཡོད་པ་མཐོང་སྐབས། “སིམ་གྲེག་མི་རེ། ངའི་ཕུ་བོའི་སྤུ་མོ།” ཅེས་སྐད་
 བརྒྱབ་ནས་དུས་པ་རེད། བྱད་མེད་གཞན་པ་རྣམས་ཀྱིས་ཀྱང་གྲོན་ཆས་བཀྱ་མཚམས་
 བཞག་སྟེ་སིམ་གྲེག་ཕྱར་སྒོང་ཚེ་ནས་མར་འབབ་པར་རོགས་བྱས་པ་རེད། མོ་རང་གི་ཨ་ཕེ་
 མོ་ལ་འཐམ་ནས་སེམས་གསོ་བྱས་པ་རེད།

...

This woman looked up into the tree. When she saw the girl and the pieces of colourful blanket, she cried, “Simbegwire, my brother’s child!” The other women stopped washing and helped Simbegwire to climb down from the tree. Her aunt hugged the little girl and tried to comfort her.

སིམ་རྩེག་མི་རེ་གྱི་ཨ་ཞེ་ཡིས་སྤུ་མོ་དེ་མོ་རང་གི་ནང་དུ་བྲིད་ཕྱིན་པ་དང་། མོས་སིམ་རྩེག་
 མི་རེ་ལ་ཁ་ལག་ཞིམ་པོ་སྤྲད། དགོང་མོ་ཁོ་མོའི་ཨ་མའི་ཉལ་ཆས་ཀྱི་ནང་དུ་ཡག་པོར་
 བཏུམ་ནས་ཉལ་བཅུག་པ་རེད། དགོང་མོ་དེར། སིམ་རྩེག་མི་རེ་ཉལ་སྐབས་དུས་པ་རེད།
 ཡིན་ནའང་། སྐབས་དེའི་མིག་རྒྱ་ནི་སེམས་ཁྲལ་ནས་ཐར་བའི་མིག་རྒྱ་ཡིན་ལ། མོས་རང་
 གི་ཨ་ཞེ་ཡིས་མོ་ལ་ལྷ་རྟོག་ཡག་པོ་བྱེད་པ་ཤེས་པ་རེད།

...

Simbegwire’s aunt took the child to her own house. She gave Simbegwire warm food, and tucked her in bed with her mother’s blanket. That night, Simbegwire cried as she went to sleep. But they were tears of relief. She knew her aunt would look after her.

སིམ་རྟེག་མི་རེ་གྱི་ཨ་པ་ཕྱིར་བྱིས་ཏུ་ལོག་སྐབས། ཁོ་རང་གི་བུ་མོའི་ཉལ་ཁང་སྟོང་བ་ཡིན་
 པ་མཐོང་བ་རེད། ཁོས་སེམས་སླུག་དང་བཅས་ཨ་ཕེ་འལ། དོན་དག་ག་རེ་བྱུང་སོང་། ཞེས་
 དྲིས་པར། བུད་མེད་དེས་སིམ་རྟེག་མི་རེ་ས་ཆ་གཞན་པ་ལ་བྱོས་སོང་བ་རེད་ཅེས་འགྲེལ་
 བཤད་བྱས་པ་དང་། “མོས་ང་ལ་བརྩི་བཀུར་བྱེད་དགོས་ཀྱི་ཡོད། ཡིན་ནའང་ང་རང་ཉོག་
 ཚམ་དམ་དྲག་ཆེ་སོང་བ་འདྲ།” ཞེས་བཤད། སིམ་རྟེག་མི་རེ་གྱི་ཨ་པ་བྱིས་ནས་ཐོན་ཏེ་
 གཙང་བོ་དེའི་བུ་རྒྱུ་རྒྱུན་དེད་ནས་ཡོང་བ་རེད། ཁོས་རང་གི་གཙུང་མོས་མཐོང་ཡོད་མེད་
 ཚུད་གཙོད་བྱེད་པར་གཙུང་མོའི་གྲོང་གསེབ་དེར་ཡོང་བ་རེད།

...

When Simbegwire’s father returned home, he found her room empty. “What happened, Anita?” he asked with a heavy heart. The woman explained that Simbegwire had run away. “I wanted her to respect me,” she said. “But perhaps I was too strict.” Simbegwire’s father left the house and went in the direction of the stream. He continued to his sister’s village to find out if she had seen Simbegwire.

སིམ་རྟེན་མི་རེ་མོ་རང་གི་སྐུན་མཆེད་ཚོའི་མཉམ་དུ་ཅེད་མོ་ཅེས་ནས་བཟུང་ཡོད་སྐབས།
 ཐག་རིང་ན་མོ་རང་གི་ཨ་པ་ཡོང་གི་ཡོད་པ་མཐོང་བ་རེད། མོས་ཨ་པ་ཁོང་ཁྱོད་ལངས་སྲིད་
 པ་རེད་སྐུམ་ནས་ཞེད་སྤང་སྐྱེས་ཤིང་། མགྲོགས་པོར་བྱིམ་ལ་བྲོས་ནས་ཡིབ་པ་རེད། ཡིན་
 བ་ལྟར་། མོ་རང་གི་ཨ་པ་ཚུར་ཡོང་ནས་བཤད་དོན། སིམ་རྟེན་མི་རེ། ཁྱོད་ཀྱིས་རང་ལ་ཨ་
 མ་ཡག་ཤོས་དེ་བརྟེན་འདུག། ཁྱོད་རང་ལ་དགའ་བོ་བྱེད་མཁན་དང་བསམ་ཤེས་ཐུབ་མཁན་
 ཞིག་བརྟེན་འདུག། “ང་ཁྱེད་རང་ལ་སློབས་པ་ཡོད་ལ། དགའ་བོ་འང་ཡོད་”ཅེས་བཤད་པ་རེད།
 དེ་ནས་ཁོང་ཚོ་ཚང་མས་སིམ་རྟེན་མི་རེ་མོ་རང་གི་ཚོད་ཅིག་བར་དུ་འདུག་འདོད་ཡོད་ན་
 དེའི་བར་དུ་མོ་རང་གི་ཨ་པེ་མཉམ་དུ་འདུག་ཚོག་པར་མོས་མཐུན་བྱུང་བ་རེད།

...

Simbegwire was playing with her cousins when she saw her father from far away. She was scared he might be angry, so she ran inside the house to hide. But her father went to her and said, “Simbegwire, you have found a perfect mother for yourself. One who loves you and understands you. I am proud of you and I love you.” They agreed that Simbegwire would stay with her aunt as long as she wanted to.

མོ་རང་གི་ཨ་པ་ཉིན་རྟེན་པར་མོ་ལ་སྐྱབས་པར་ཡོང་གི་ཡོད་ལ། ག་ལེར་བྱས་ནས་ཨ་ནི་ཏེ་
 ཡང་མཉམ་དུ་ཡོང་བ་རེད། མོ་རང་སིམ་རྟེན་གྱི་རེ་ཡོད་སར་བཅར་ཏེ་ལག་མགོ་ནས་བརྒྱུང་
 བ་དང་། “ངའི་བུ་མོ་སྤོང་རྗེ་མོ་ཕྱོད། དགོངས་དག ང་རང་ཐད་དེ་ལོར་བ་རེད།” ཅེས་དུས་པ་
 དང་། “ང་ཕྱོད་ཀྱི་ཨ་མའི་ཚབ་བྱེད་པར་ཡང་བསྐྱར་གོ་སྐབས་ཤིག་སྤྲད་ན་འགྲིག་གི་རེད་
 དམ།” ཅེས་དྲིས་པ་རེད། སིམ་རྟེན་གྱི་རེ་གྱིས་ཨ་པར་བལྟས་པ་དང་ཁོ་རང་གི་སེམས་བྱུང་
 གྱི་ཞལ་རིས་མཐོང་བ་རེད། སིམ་རྟེན་གྱི་རེ་ག་ལེར་པར་བཅར་ཏེ། ཨ་ནི་ཏེ་ཡི་སྐྱེ་ལ་འཐམ་
 པ་རེད།

...

Her father visited her every day. Eventually, he came with Anita. She reached out for Simbegwire’s hand. “I’m so sorry little one, I was wrong,” she cried. “Will you let me try again?” Simbegwire looked at her father and his worried face. Then she stepped forward slowly and put her arms around Anita.

བདུན་ཕྱག་རྗེས་མ་དེར། ཨ་ནི་ཏ་ཡིས་སིམ་རྟེན་མི་དེ་དང་མོ་རང་གི་ཨ་ཞེ། སྤུན་མཚེད་
 བྱིས་པ་ཚོ་བཅས་ཁ་ལག་ལ་མགོན་འབོད་བྱས་པ་དེ། སྟོན་མོ་ཉ་ལས་པའི་ལག་པོ་བྱུང་ལ།
 ཨ་ནི་ཏ་ཡིས་སིམ་རྟེན་མི་དེ་གྱི་དགའ་ཤོས་ཀྱི་བ་མ་རྣམས་བཟོས་པ་དང་། ཚང་མས་གྲོད་
 ཁོག་རྒྱག་ཚད་བར་དུ་ཁ་ལག་ལ་རོལ་བ་དེ། དེ་ནས་ཀླན་པ་ཚོས་ཁ་བདེ་བྱས་ཐོད་སྐབས་
 བྱིས་པ་རྣམས་རྩེད་མོ་རྩེས་ཤིང་། སིམ་རྟེན་མི་དེ་ནི་སེམས་པ་སྦྱིད་པོ་དང་མོ་རང་གི་ཁོ་ཁོག་
 ཅན་ཞིག་ཡིན་པ་ཚོར་བ་དེ། མོས་གང་མགྲོགས་མགྲོགས་བྱས་ནས་ཕྱིར་རང་གི་བྱིམ་ལ་
 ལོག་སྟེ་ཨ་པ་དང་མ་ཚབ་མཉམ་དུ་འདུག་རྒྱུའི་སེམས་ཐག་བཅད་པ་དེ།

...

The next week, Anita invited Simbegwire, with her cousins and aunt, to the house for a meal. What a feast! Anita prepared all of Simbegwire’s favourite foods, and everyone ate until they were full. Then the children played while the adults talked. Simbegwire felt happy and brave. She decided that soon, very soon, she would return home to live with her father and her stepmother.

Global Storybooks

globalstorybooks.net

སེམ་བླེག་ཕྱི་རེ།

Simbegwire

 Rukia Nantale

 Benjamin Mitchley

 འདབ་བྱུག Dabtruk, ཕྱེར་རིག་ཁྲོེཏ། Patrick Dowd, ལྷ་ཚང་བསོད་ནམས་རིན་ཆེན། Chusang Sonam Rinchen (bo)

